

Parlem

refresca i no embafa

L'aventura de
les Trobades

>pàg. 2

El decret d'usos
lingüístics: un
pas endavantt

>pàg. 3

Del plurilingüisme
del PP a la deriva
del Botànic

>pàg. 5

El valencià,
el rovell de
l'ensenyament

>pàg. 5

Editorial

El plurilingüisme que volem

L'aprovació per les Corts Valencianes de la Llei de Plurilingüisme ha estat una oportunitat perduda per a avançar cap a un model d'ensenyament inclusiu. Del decret que va imposar el PP s'ha passat a una norma promulgada per un Govern tancat en banda per a negociar un programa plurilingüe integrador garantista per a tot l'alumnat. D'una altra banda, el projecte de reforma de la Llei de la Funció Pública, a hores d'ara encallat en els despatxos de la Generalitat, no recull la capacitat lingüística en valencià del personal.

El projecte de reforma de la Llei de la Funció Pública no garanteix els drets lingüístics de totes les persones

Clar i ras: no garanteix els drets lingüístics de totes les persones. En ambdós casos es tracta d'iniciatives legals que, lluny d'acomplir els compromisos electorals dels seus promotors, allunyen les polítiques de progrés d'unes bases socials i una ciutadania que n'esperava molt més. En aquest context, des de l'organització més representativa del professorat valencià fem una crida a posar en valor i donar suport a la tasca silenciosa que realitzen milers de docents que, amb altres agents de la comunitat educativa, treballen dia a dia per a assolir la igualtat plena del valencià en l'ensenyament. Una primavera més, desenes de milers de docents, infants i joves, mares i pares eixiran als carrers del País Valencià en unes Festes per la llengua convocades en una vintena de comarques. La XXXII edició de les Trobades reiterarà de nou l'aposta per un model d'escola pública i de qualitat compromés amb la recuperació de la llengua. I ens recordarà que a casa nostra només l'ensenyament en valencià garanteix que xiquets i xiquetes siguin competents i es comuniquen de manera normalitzada en les dues llengües oficials i en una estrangera. Aquest és el plurilingüisme pel qual apostem.

ÈPOCA IV - Núm. 268. ABRIL 2018
SINDICAT DE TREBALLADORES I TREBALLADORS DE L'ENSENYAMENT DEL PAÍS VALENCIÀ (STEPV) · INTERSINDICAL VALENCIANA

REDACCIÓ
DIRECTORA: Alícia Martí • **CAP DE REDACCIÓ:** Rafael Miralles • **DIRECCIÓ D'ART:** Amadeu Sanz • **CONSELL DE REDACCIÓ:** Marc Candela, Beatriu Cardona, Amadeu Sanz, Vicent Mauri • **REVISIÓ LINGÜÍSTICA:** Toni Soriano • **DISSENY I MAQUETACIÓ:** Juan Pedro Quilón, JuanRa Ortiz • **AUDIOVISUALS:** Manel Álamo • **WEB:** Merche Arráez • **COL·LABORACIONS:** Joan Cortés, Vicent Contrí, Alfons Esteve, Rafa Reig, Rafa Xambó

ADMINISTRACIÓ, REDACCIÓ I PUBLICITAT: Juan de Mena, 18, baixos. 46008 València. Telèfon 963 919 147 · Fax 963 924 334 · alliolli.stepv@intersindical.org · www.intersindical.org/stepv · **TIRATGE:** 20.000 exemplars · ISSN: 1576-0197 • **DEPÓSIT LEGAL:** V-1.454-1981 • **FRANQUEIG CONCERTAT:** 46/075

INTERINDICAL VALENCIANA

ALACANT: Glorieta P. Vicente Mogica, 5-12. 03005. Tel. 965985165 • **ALCOI:** Oliver, 1-5a. 03802. Tel. 966 54 06 02 • **ALZIRA:** Av. Luis Suñer, 28, 16. 46600. Tel. 96 240 02 21 • **ELX:** Maximilià Thous, 121, bxs. 03201 Elx. Tel. 966 22 56 16 • **CASTELLÓ:** Marqués de Valverde, 8. 12003. Tel. 964 26 90 94 • **GANDIA:** Av. d'Alacant, 18, 1r. C.P. 46701 Telèfon - Fax: 96 295 07 54. Tel. i Fax. 96 295 07 54 • **VALÈNCIA:** Juan de Mena, 18, bxs. 46008 València. Tel. 963919147 • **XÀTIVA:** Portal del Lleó, 8, 2a. 46800. Tel. 96 228 30 67 • **UNIVERSITAT D'ALACANT:** Edifici Ciències Socials. Tel. 965 90 95 12 • **UNIVERSITAT JAUME I CASTELLÓ:** Ed. Rectorat. Campus Riu Sec. Tel. 964 72 88 12 • **UNIVERSITAT DE VALÈNCIA:** Blasco Ibáñez, 21. Tel. 96 398 30 18 • **UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA:** Camí de Vera, s/n. Tel. 96 387 70 46 • **UNIVERSITAT MIGUEL HERNÁNDEZ (ELX):** Maximilià Thous, 121, bxs. Tel. 966 22 56 16 • **UNIVERSITAT CARDENAL HERRERA - CEU:** Alfara del Patriarca. Tel. 96 387 70 46 • **UNIVERSITAT CATÒLICA SANT VICENT FERRER:** Godella. Tel. 96 387 70 46

Amb la col·laboració de

L'aventura de les Trobades

Joan Cortés

L'èxit de les Trobades radica en el convenciment col·lectiu que són necessaris múltiples escenaris comarcals per renovar el suport al valencià

Cada any, en el conjunt de Trobades que es realitzen en les distintes comarques valencianes, participen més de 200.000 persones i centenars d'entitats socials i culturals. Les comunitats educatives, amb el seu professorat i AMPA, es desvien per no perdre's la cita anual que escenifica el suport a l'ensenyament en valencià i el desig compartit de viure en valencià. Al País Valencià, les Trobades són un fenomen social incomparable que no guarda paral·lelisme amb cap altre esdeveniment multitudinari vinculat al món educatiu, llevat de l'època esplèndida de les Escoles d'Estiu, una convocatòria amb gran repercussió que atreia mestres amb set i fam de metodologies innovadores, didàctiques estimulants i pedagogies alternatives.

L'èxit de les Trobades radica en el convenciment col·lectiu que són necessaris múltiples escenaris comarcals per renovar aquest suport al valencià i fer-ho mitjançant una festa lúdica i reivindicativa capaç d'aglutinar tots els protagonistes del model educatiu que conrea el discurs del plurilingüisme i la multiculturalitat. Mantindre viva aquesta flama és un repte colossal al qual la Federació Escola Valenciana, l'entitat que les organitza, dedica bona part dels seus esforços i recursos.

La celebració de les Trobades exigeix l'esgotador treball de competir contra la deriva seductora de la passivitat, contra el pensament instal·lat en el tot està fet i contra la desorientació d'un sistema educatiu que sobreviu sota una gran llosa burocràtica. Sostindre en alt la flama de l'esperit d'aquesta cita multitudinària pot ser una actitud heroica que elogia centenars de persones i col·lectius anònims que cada any es

comprometen a organitzar la Trobada al seu poble, milers de persones que es dediquen amb cor i ànima a fer tallers, actuacions d'entaulat i altres activitats identitàries de l'ensenyament en valencià. No hi ha paraules ni prou gestos que puguen agrair la seua tasca.

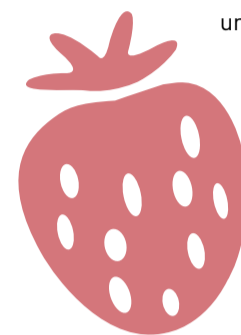
Escola Valenciana és testimoni que, gràcies a aquesta suma d'esforços, les comunitats educatives d'ensenyament en valencià han vist créixer al seu voltant un teixit social favorable a la dignificació de l'ús de la nostra llengua, no sols entre les quatre parets de les aules sinó en la quotidianitat de les nostres vides. Ha estat el resultat del que podríem anomenar els efectes col·laterals positius d'un model educatiu i d'escola que no sols s'ha limitat a proclamar el valencià com a llengua vehicular sinó a proposar contextos d'aprenentatge propis de la renovació pedagògica, models de gestió dels centres inspirats en la cultura democràtica i participativa i projectes transversals que transporten el germen d'una convivència ciutadana més progressista i proactiva.

Nosaltres, pel valencià

Enguany, el lema de les Trobades és "Nosaltres, pel valencià" que evoca *Nosaltres, els valencians*, el llibre de

Joan Fuster que tantes consciències va despertar i tants rius de tinta va fer córrer inspirats en la irracionalitat política.

L'autor de Sueca, un intel·lectual ignorat i perseguit en vida i silenci i difuminat en desaparèixer, serà reivindicat a les nostres cites primaverals com un intel·lectual l'obra del qual resulta imprescindible per a comprendre i interpretar el país en què vivim.

"Nosaltres, pel valencià" és un crit insistent per a no renunciar a la construcció de la igualtat lingüística, mitjançant una llei que garantisca i promocióne l'ús de la nostra llengua a tot arreu. Un crit que exigeix la competència lingüística en la funció pública valenciana, perquè els

treballadors i les treballadores públics compten amb la capacitat de fer el seu treball, indistintament, en valencià o en castellà.

La reacció a aquesta insistència ferma d'Escola Valenciana és la campanya d'intoxicació promoguda en determinats mitjans de comunicació per sectors polítics obsesionats amb la supremacia del

Tradicional
 Quina delícia
 PARLAR VALENCIÀ

castellà que pretenen condemnar l'idioma propi dels valencians a la minorització més injusta. Som un país, però, amb un patrimoni lingüístic i cultural del qual hem de sentir-nos orgullosos. Som un país, però, d'una diversitat territorial en la qual hem de sentir-nos identificats. Som un país, però, en què les comunitats lingüístiques han d'establir ponts de coneixement mutu per a evitar les fronteres interiors que intenten enfrontar-nos. Precisament amb aquesta finalitat hem impulsat també la campanya social "L'educació ens dignifica". Un any més, ara més que mai, ens embarquem en l'aventura de les Trobades.

Joan Cortés és membre d'Escola Valenciana

El decret d'usos lingüístics: *un pas endavant*

Alfons Esteve

El valencià ha de ser 'la llengua destacada d'ús normal i general' de la Generalitat

Resulta estrany que una norma tan important com el Decret d'usos institucionals i administratius de les llengües oficials en l'Administració de la Generalitat haja passat tan desapercbuda. Certament, el clima creat al voltant del plurilingüisme ha acaparat tot el protagonisme mediàtic i ha deixat en un segon pla una norma que introdueix canvis notables en el funcionament lingüístic de la Generalitat Valenciana.

Aquest Decret, publicat fa quasi un any –el 23 de maig de 2017– va entrar en vigor el 23 de novembre de 2017, data volgudament coincident amb els 34 anys de publicació de la Llei d'ús i ensenyament del valencià (LUEV). I podem afirmar, a més, que és la primera norma que desplega la LUEV pel que fa als usos lingüístics de l'administració de la Generalitat Valenciana.

El text regula la manera com s'han de fer servir les llengües, tant entre els diversos òrgans de la Generalitat, com també amb la comunicació amb altres administracions: local, de l'Estat, de Justícia o amb les de la resta

de l'àmbit lingüístic català. I evidentment, també, com s'han d'usar les llengües oficials en les relacions amb la ciutadania.

Entre els aspectes positius del Decret cal ressaltar que s'estableix que el valencià ha de ser "la llengua destacada d'ús normal i general" de la

Generalitat o que les actuacions internes de l'administració s'han de redactar en aquesta llengua. També és important que l'atenció a la ciutadania s'haja d'iniciar en valencià, tant de manera presencial, com telefònica o telemàtica. I igualment, que les comunicacions entre les

administracions amb seu al País Valencià i la resta de l'àmbit lingüístic s'hagen de fer de manera de generalitzada en valencià. Per tant, des d'aquest punt de vista, el decret és, sens dubte, un pas endavant important i necessari.

I per aquests avanços, i com també ha passat amb les normes referents al plurilingüisme, la drete antivalenciana –el PP, sindicats i associacions afins i fins i tot el mateix Govern espanyol– l'han impugnat davant els tribunals. STEPV s'ha personat al costat de la Generalitat Valenciana en els diversos recursos per defensar-ne la legalitat.

D'altra banda, cal remarcar que, atès que es tracta d'un decret que desplega la LUEV, necessàriament aquest decret naix amb mancances, atesos els mandats, o manca d'aquests, de l'esmentada llei. Creiem que és del tot necessari elaborar una nova llei, una llei d'igualtat lingüística, una llei per al segle XXI que regule tots els àmbits d'ús de les llengües oficials i, alhora, que aporte mandats i solucions per a assolir una vertadera igualtat lingüística de tots els ciutadans valencians.

Ara, doncs, tenim un recurs més al nostre abast i per això cal que fem servir la nostra llengua de manera habitual en les relacions amb les administracions, i que demanem, tal com estableix el Decret, que el valencià siga la llengua d'ús normal i general no sols de la Generalitat sinó també de totes les administracions del País Valencià. Tenim drets, doncs exercim-los!

La capacitatció lingüística, *un compromís incomplert*

Rafa Reig

L'avantprojecte de reforma dorm als calaixos de la Generalitat

La Mesa General de Negociació, celebrada un any després de constituir-se el Govern del Botànic, signava un acord ambiciós que preveia negociar la reforma de la Llei de la Funció Pública Valenciana i regular en aquest marc la capacitatció lingüística del personal de la Generalitat. La Intersindical, que va donar suport a l'acord, denuncia ara la paràlisi política d'una Generalitat que en aquesta legislatura ha incomplert els compromisos adquirits amb la societat valenciana.

Després de més de dues dècades de governs del PP, Intersindical ha manifestat que calia aprofitar el nou escenari polític "per tal que els drets lingüístics de totes les valencianes i els valencians, particularment les persones treballadores de la Generalitat, foren garantits per una regulació normativa que es reclamava des de múltiples sectors socials". Per a eliminar entrebancs a la seua inclusió en el marc de la nova Llei de la Funció Pública Valenciana, els tres sindicats més representatius van signar, en desembre de 2016, l'Acord de Bases sobre la Competència Lingüística.

Malgrat tot, la Conselleria de Justícia i Funció Pública va fer públic en gener de 2017 un esborrany legislatiu que tractava de manera ambigua la capacitatció lingüística. La proposta de la Conselleria, allunyada de l'esperit inicial de l'acord sindical, consistia només en una declaració d'intencions de la titular del

departament, unes paraules que en el seu moment van estar criticades i esmenades fins i tot pels partits que conformen l'actual Govern valencià. La disposició final de la nova proposta, afegida posteriorment, definia els graus de capacitatció a aplicar i es comprometia a avançar l'entrada en vigor de la llei.

Canvi de rumb

Superades les reticències inicials, quan la llei havia sortejat els obstacles polítics, la Generalitat ha deixat que el temps transcórrega sense adoptar cap iniciativa perquè el text progressa en la tramitació parlamentària. Segons Intersindical Valenciana, "s'ha canviat el rumb per a regular la capacitatció: en compte d'invisibilitzar-la, han deixat dormir l'avantprojecte de llei en els calaixos de l'Administració".

Un any, els actors socials encara estem a l'espera de pactar el calendari per a negociar la llei en l'àmbit de la Mesa General, com a pas previ a la seua tramitació en les

Corts Valencianes, amb uns terminis que fan tècnicament impossible l'aprovació de la normativa abans de finalitzar la legislatura, per la primavera de 2019. "La manca de voluntat política és palesa en un autoqualificat govern de progrés incapaç de regular durant tota una legislatura la capacitatció lingüística del personal al servei de les nostres institucions públiques".

La manca d'una regulació legal de la capacitatció lingüística del personal al servei de l'Administració valenciana representaria un greu incompliment dels compromisos polítics adquirits pel Govern que presideix Ximo Puig. Així ho entén el Sindicat, que considera que es tracta d'un objectiu preferent de la legislatura. De confirmar-se definitivament la inacció del Consell, advertim el Sindicat, "impulsarem respostes i denunciarem la vulneració dels drets lingüístics de les persones que fan servir el valencià com a llengua habitual".

Què diu la nova *Llei de Plurilingüisme*?

La nova Llei sobre plurilingüisme en el sistema educatiu valencià pretén regular l'ensenyament i l'ús vehicular dels idiomes curriculars, assegurar el domini per part de l'alumnat de les competències plurilingües i interculturals i promoure la presència de llengües no curriculars que estan presents en els centres educatius.

ALLIOLI

D'acord amb la llei, en els centres del País Valencià, a més de promoure l'ús normal de la llengua pròpia, es podrà estudiar i promocionar altres llengües com el romanó –la llengua pròpia del poble gitano–, la llengua de signes i el braille. Els centres hauran de considerar els idiomes de les minories lingüístiques del centre per a generar-hi espais d'intercanvi intercultural. També hi caldrà garantir a l'alumnat amb necessitats educatives especials el seu dret a accedir a una educació plurilingüe i intercultural.

Un altre plurilingüisme.

L'anomenat Programa d'Educació Plurilingüe i Intercultural (PEPI), l'únic model que contempla la Llei, pretén l'assoliment d'una competència plurilingüe amb un domini elevat i equivalent de les dos llengües, valencià i castellà, el domini funcional d'una o més idiomes estrangers i el contacte enriquidor amb les llengües i cultures no curriculars però pròpies d'una part de l'alumnat. També pretén avalar en el sistema educatiu la normalització de l'ús social i institucional de la llengua pròpia.

Capacitació lingüística de l'alumnat.

En acabar els ensenyaments obligatoris, l'alumnat haurà d'haver assolit, com a mínim, els nivells B1 de valencià i

castellà i l'A1 de la primera llengua estrangera. Després de cursar els cicles postobligatoris no universitaris s'hi haurà de comptar com a mínim amb els nivells B2 de valencià i castellà i l'equivalent a l'A2 de la primera llengua estrangera. La Llei fixa que el temps mínim destinat als continguts curriculars en cadascuna de les llengües oficials ha de ser del 25% de les hores efectivament lectives.

Llengües vehiculars.

S'ha d'impartir en cadascuna de les llengües oficials l'assignatura corresponent al seu aprenentatge. Al mateix temps, com a mínim, es cursarà una altra àrea, matèria o assignatura no lingüística de caràcter troncal o anàleg. Els temps destinats als continguts curriculars en llengua estrangera pot oscil·lar entre el 15% i el 25% de les hores lectives, percentatges que es calcularan tenint en compte les hores destinades al currículum de cada una de les àrees lingüístiques, entre altres factors.

Infantil, Primària, Secundària, Cicles. En el segon cicle d'Educació Infantil i en les unitats d'Infantil de dos anys, s'incorporarà l'anglès amb un enfocament d'obertura a les llengües o bé amb la modalitat

d'incorporació primerenca (10% de l'horari curricular). Des del primer curs de Primària, valencià, castellà i anglès tindran un tractament com a àrea lingüística. En ESO i Batxillerat, a més, s'hi incorporarà com a segona llengua estrangera una optativa d'oferta obligatòria, preferentment una llengua romànica. En Batxillerat i Cicles de Formació Professional el temps curricular en llengua estrangera podrà oscil·lar entre el 10% i el 25% de l'horari curricular.

Necessitats Educatives Especials.

Els centres específics d'EE atendran l'alumnat en la llengua oficial que millor domine. Així mateix, s'afavorirà el contacte amb l'altra llengua oficial i amb idiomes estrangers, d'acord amb les seues necessitats i possibilitats. L'alumnat amb adaptacions curriculars que curse estudis en centres ordinaris seguirà les pautes del Projecte Lingüístic del Centre (PLC), amb les adaptacions que en determine el diagnòstic.

Persones Adultes. En FPA valencià i castellà s'aborden com a mòduls en tots els nivells dels dos cicles. En el cicle II s'incorporarà la llengua estrangera com a mòdul en els dos nivells i es podrà incorporar l'anglès o una altra llengua estrangera, determinada pel consell escolar del centre, com a llengua vehicular en un mòdul a triar pel centre.

Temps curriculars. La Conselleria promourà que els centres educatius sostinguts amb fons públics vehiculen el 50% del temps curricular en valencià i un 25% en anglès. A més, els centres d'Infantil i Primària que tinguen autoritzat un Programa Plurilingüe d'Ensenyament en Valencià (PPEV) establiran un percentatge vehicular en valencià igual o superior al que tenen autoritzat.

Informació, formació, recursos.

Educació ha d'informar les famílies, formar el professorat i dotar els centres amb recursos addicionals. Per a garantir la implantació efectiva del PEPI, sempre segons la Llei, l'Administració dotarà els centres de professorat addicional, promourà activitats complementàries i extraescolars de foment de la competència comunicativa oral en valencià i en anglès. També desplegarà plans específics de formació del professorat, l'elaboració de

materials curriculars i la difusió de bones pràctiques educatives.

Prioritats. S'hi prioritzaran els centres que escolaritzen alumnat amb majoria d'alumnes no valencianoparlants, amb risc d'exclusió, amb molt d'alumnat nouvingut, escoles i instituts promotors de la normalització del valencià (50% del temps curricular) i de la millora de la competència en llengües estrangeres (25%).

Acreditació del coneixement de llengües.

D'acord amb la Llei, el professorat podrà vehicular àrees no lingüístiques, en castellà i en valencià, amb un nivell de coneixement C1 de castellà i C1 de valencià. Podrà vehicular àrees en anglès qui acredite un C1 en aquest idioma. Amb caràcter transitori i fins al curs acadèmic 2026/27, es considerarà que disposa de la competència suficient per a vehicular àrees en anglès el professorat que acredite el nivell B2.

CALENDARI D'APLICACIÓ

Curs 2018/19	Infantil i primer cicle de Primària.
Curs 2019/20	Segon i Tercer cicle de Primària i centres d'EE.
Curs 2020/21	ESO, Batxillerat, FP i FPA.

El Projecte Lingüístic de Centre (PLC)

Els PLC, que articulen i concreten l'aplicació del PEPI d'acord amb les característiques del centre educatiu i de l'alumnat, seran elaborats pels centres educatius mitjançant un procés participatiu i estaran vigents durant quatre cursos escolars. De manera regular, els consells escolars consensuaran la proposta de PLC per majoria qualificada de dos terços.

El PLC, que forma part del Projecte Educatiu de Centre (PEC), inclou:

- Pla d'Ensenyament i Ús Vehicular de les Llengües (PEUV) que fixa l'organització i el tractament didàctic de l'ensenyament i l'ús vehicular de les llengües
- Pla de Normalització Lingüística (PNL) que determina les mesures

previstes per a la promoció de l'ús del valencià en els àmbits administratiu, de gestió i planificació pedagògica, i social i d'interrelació amb l'entorn.

- Proposta per a l'assoliment dels objectius del projecte, relacionar els resultats amb els elements que hi hagen pogut influir i aprofitar les conclusions per a introduir-hi modificacions i millores.
- Proposta d'avaluació, amb les mesures per tal de verificar l'assoliment dels objectius del PLC, determinar les eventuais modificacions i millores.

Els PLC d'ESO s'adaptaran als PLC dels centres adscrits d'Infantil i Primària.

Del 'plurilingüisme' del PP a *la deriva del Botànic*

STEPV manté que el valencià ha de vertebrar tot el sistema educatiu

«L'ensenyament és la peça fonamental per superar els conflictes» Rafael-Lluís Ninyoles

El Diari Oficial de la Generalitat publica el 6 de febrer de 2017 el Decret del Consell pel qual s'estableix el model lingüístic educatiu valencià i se'n regula l'aplicació als ensenyaments no universitaris. Un any després, les Corts Valencianes tramiten una proposició de llei a instàncies de Podem, Compromís i Partit Socialista per la qual es regula i promou el plurilingüisme en el sistema educatiu valencià. En la política valenciana i sobretot en educació, un any és molt de temps. Massa, si es pretén abordar el tractament de la llengua en les aules.

Temps difícils

En tot aquest temps el decret de Plurilingüisme –millor dit, l'ensenyament en valencià– ha estat en el centre de la diana dels atacs dels sectors més conservadors i antivalencians que s'oposen a reconèixer la igualtat de les dues llengües oficials del País Valencià i a que el valencià siga l'idioma vehicular del sistema educatiu. Les investides s'han presentat en forma de manifestacions, declaracions als mitjans, entrebancs als centres

docents i, fins i tot, recursos davant dels tribunals de justícia. Una campanya orquestrada des dels despatxos de la dreta local per a tractar d'aconseguir un rèdit electoral a costa de l'educació de les xiquetes i xiquets valencians. Una campanya allunyada de la pedagogia, l'aprenentatge de llengües, la metodologia, els informes d'universitats i de persones expertes. Una campanya centrada en la demagògia, l'acientificisme, el supremacisme i l'odi envers el valencià. Com diu Vicent Pascual, veu autoritzada en didàctica de les llengües, "tenim la sensació que corren temps difícils per a l'escola valenciana".

Aquest sindicat, tot i que va considerar en el seu moment que el decret de Plurilingüisme no garantia l'extensió de la llengua, va implementar una campanya informativa sobre l'ensenyament en valencià, va recomanar els centres que implantaren el programa avançat i es va personar als tribunals per a defensar la legalitat de la norma i, conseqüentment, dels programes d'ensenyament en valencià.

Amb posterioritat, el Tribunal Superior de Justícia va dictar, en juliol de 2017, dues sentències que anul·laven només la disposició addicional cinquena [sobre les certificacions de llengües], però va

mantindre en vigor la resta. Aquest òrgan judicial, que atemptava contra la medul·la del decret sobre el qual s'estructuraven tots els programes lingüístics, era la mateixa instància que havia suspès cautelarment el decret a petició de la Diputació d'Alacant.

El decret de Plurilingüisme ha estat en el centre de la diana dels atacs dels sectors més conservadors i antivalencians que s'oposen a reconèixer la igualtat de les dues llengües del País Valencià

Però amb tot i això, la situació normativa del valencià a l'ensenyament va fer un gir radical quan la Conselleria d'Educació va adoptar determinades mesures: **a)** Aprovar l'1 de setembre un Decret llei, pel qual s'adopten mesures urgents per a l'aplicació, durant el curs 2017/18, dels projectes lingüístics de centre.

b) Presentar, a través dels grups parlamentaris que sustenten el Consell (Podem, Compromís i PSPV), una proposició de llei sobre plurilingüisme a l'educació.

c) Derogar el Decret de Plurilingüisme de 2017.

STEPV no va negociar cap de les tres decisions, tampoc no va ser consultat sobre aquest nou full de ruta adoptat pel Govern de la Generalitat. Van ser mesures decidides de manera unilateral per l'administració educativa que, com vam qualificar aleshores, "va donar la batalla judicial per perduda abans d'hora". Davant d'un assumpte cabdal per a la societat valenciana –i per aquest sindicat que, des de la seua constitució, ha apostat per la normalització lingüística i pel valencià com a llengua vehicular a les escoles i instituts– va quedar palesa la negativa del Consell a encarar, en el marc de les instàncies legalment establertes, una negociació franca.

El Consell Nacional de l'11 de novembre celebrat a Algemesí (Ribera Baixa) va aprovar la posició de l'STEPV sobre la proposició de Llei de Plurilingüisme i va emplaçar l'administració a negociar-la en la Mesa Sectorial d'Educació. Com que la petició no va ser atesa, el Sindicat va comparèixer davant les Corts Valencianes, seu de la

sobirania popular, per a presentar les seues propostes, una iniciativa registrada l'1 de desembre.

El 8 de gener, Vicent Maurí, com a portaveu sindical, intervenia davant la Comissió d'Educació i Cultura per a exposar els punts de vista de la principal organització del professorat valencià sobre la Proposició de Llei i raonar la trentena d'esmenes presentades. En la sessió també hi van intervenir experts com Joaquim Dolz i Avel·lí Flors i entitats detractores de l'ensenyament en valencià. La intervenció del representant de l'STEPV va pivotar sobre la necessitat de millorar de comptar amb un programa educatiu plurilingüe integrador que "iguale les condicions de l'alumnat de tot el País Valencià", segons l'encertada expressió de l'Assemblea de professorat de valencià del Baix Segura. En els dies posteriors a la compareixença en Corts, responsables sindicals es van reunir amb portaveus d'educació dels tres partits signants de l'Acord del Botànic, així com el secretari autonòmic d'Educació. El resultat de les converses va estar qualificat de "decebedor" en haver-se rebutjat les esmenes centrals del Sindicat. La proposició de Llei ha seguit el seu tràmit parlamentari, sense que el text experimente cap canvi substancial.

El Programa Educatiu Plurilingüe Integrador (PREPI) que presenta el Sindicat parteix d'una premissa fonamental: el valencià és una llengua minoritzada i tot l'alumnat té dret a dominar i a estar capacitat per a utilitzar-la, oralment i per escrit, amb igualtat amb el castellà. També té dret a ser competent en una o més llengües estrangeres en acabar els estudis obligatoris. Els requisits bàsics del programa són dos: a) que potencie el valencià, tot convertint l'idioma propi en el nucli organitzador del currículum; i b) que fomenti la seua normalització, en els centres com en el conjunt del sistema educatiu, en els usos social, administratiu i acadèmic. Com recomanen les persones expertes, les autoritats científiques i el mateix Consell d'Europa, el valencià ha de ser la llengua central del nostre model plurilingüe. Les propostes del PREPI es resumeixen en els punts següents: **1.** Canviar el nom a l'actual programa pel de **Programa d'Educació Plurilingüe Integrador** (PREPI), una denominació que defineix el que és i el que es pretén aconseguir amb la proposició de llei. La interculturalitat, que abasta tots els àmbits i els programes dels centres, ha de

ser un element rellevant del pla educatiu dels centres.

2. Considerar que el valencià és la **llengua base** per a l'ensenyament.

El programa, que ha d'aplicar metodologies i mesures organitzatives en funció del context sociolingüístic i dels resultats de les avaluacions, vehicularà en valencià, almenys el 50% dels continguts curriculars en tots els centres, també els dels territoris de predomini lingüístic castellà. Els centres que a l'entrada en vigor de la llei compten amb més d'un programa lingüístic hauran d'aplicar el de màxim d'hores de valencià.

3. En els territoris de **predomini lingüístic valencià** s'impartiran en la llengua pròpia el 90% dels continguts en educació infantil.

Si en aquesta etapa s'introdueix l'ús vehicular de tres llengües –valencià, castellà i una llengua estrangera–, és preferible ajornar la introducció de la llengua dominant, el castellà.

4. Realitzar cada dos anys l'avaluació, per a augmentar el dinamisme en la millora del programa i adaptar-lo a les realitats sociolingüístiques dels centres i del seu entorn. El programa s'ha d'aplicar en la seua totalitat en un màxim de dos cursos.

5. Acabar amb la **discriminació** que pateix l'alumnat de les comarques castellanoparlants, una situació que els discrimina respecte de la resta de l'alumnat valencià, i garantir el seu dret a ser competent en valencià. Per a aconseguir-ho cal incorporar a la norma una disposició derogatòria dels articles 19 i 24 de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià.

6. Incloure una referència a la ratificació per part de l'Estat espanyol de la **Carta Europea** de les Llengües Regionals o Minoritàries, en vigor des de 2001, que obliga tant el govern espanyol com el valencià.

7. Suprimir la referència a les sentències del Tribunal Suprem d'abril de 2015, atès que es refereixen al model lingüístic de Catalunya i no al del País Valencià.

8. Acreditar el **coneixement de llengües** per part del professorat per a l'ús vehicular de les llengües a través de mecanismes de rang inferior a la Llei, un sistema que en facilitarà l'adaptació a les necessitats de cada moment.

9. Introduir un nou capítol en la proposició de llei que incorpore la consideració del valencià com l'**idioma de relació i comunicació** dels centres docents, un aspecte sobre el qual la norma té un buit.

10. Designar en tots els centres docents una persona **coordinadora de plurilingüisme** per a dinamitzar i coordinar tots els aspectes relacionats amb el desplegament de la llei.

11. Establir **convenis de col·laboració** amb entitats i mitjans de comunicació dels territoris amb els quals compartim la mateixa llengua cooficial diferent del castellà.

El programa plurilingüe integrador d'STEPV

El valencià, *el rovell* de l'ensenyament

Per una normalització efectiva en l'administració i la societat

El sistema educatiu valencià ha de comptar amb un model lingüístic efectiu, capaç de garantir de manera efectiva el domini de les dues llengües oficials i el coneixement d'una tercera. Les polítiques timorades de la Generalitat, que acumulen un retard injustificable en l'assoliment dels objectius de la Llei d'Ús i Ensenyament (1983), necessiten ser reviscolades. El procés de normalització, absent no només a l'escola, reclama avanços nítids, sense ambigüitats.

Des de 1999, STEPV ha publicat informes successius sobre la situació del valencià en l'ensenyament, les conclusions dels quals han variat poca cosa: continuem constatant un lent desplegament de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (LUEV); un creixement de l'ensenyament en valencià, lent i desequilibrat, que corre el perill d'aturar-se i començar a involucionar. Malgrat els anys transcorreguts des de la promulgació de la LUEV, és constatable el desequilibri amb què s'aplica la llei en funció del territori, la titularitat pública o privada dels centres i el salt problemàtic entre etapes educatives. El sud del País Valencià, els centres privats i les darreres etapes educatives –ESO, batxillerat i cicles formatius– són autèntics forats negres que trenquen la continuïtat de l'aplicació de la llei.

La triple fragmentació

L'alumnat escolaritzat en programes en valencià (PEV, PIL i PPEV), fa un 30,3% del total, mentre que l'escolaritzat en els programes d'incorporació progressiva (PIP) i el plurilingüe en castellà (PPEC) representa el 69,7% (un 57,3% en zones de predomini lingüístic valencià, i un 12,4% de les zones de predomini lingüístic castellà, en les quals el valencià només s'imparteix com a assignatura).

- Tres de cada deu alumnes s'escolaritzen en programes en valencià.
- Quasi sis de cada deu alumnes s'escolaritzen en programes que incorporen alguna assignatura en valencià.
- Poc més d'un alumne de cada deu només estudia el valencià com a assignatura.

Fragmentació entre etapes

L'administració no només no assegura la continuïtat dels programes d'ensenyament en valencià entre les diferents etapes educatives, sinó que els fa desaparèixer a mesura que l'estudiant avança en la seua escolarització.

Un 36,3% de la població escolar d'Infantil s'acull a programes d'ensenyament en valencià, un 37,1% en primària, i un 32,4% continua fent-ho en ESO. En batxillerat, a un escàs 18,3% li correspondrà la sort de prosseguir l'escolarització en valencià, percentatge que, en formació professional, es redueix a un esquifit 1,6%. L'educació especial només atén un 17,8% d'alumnat en valencià, el PQPI un 5,5%. Cap persona que estudia batxillerat a distància ho fa en valencià. El camí no pot ser més decebedor. Com més edat té qui estudia, més minven les seues oportunitats de fer-ho en la llengua pròpia del País: de 3 a 0.

Xarxa pública i privada

La doble xarxa pública/privada per a l'ensenyament en valencià està totalment consolidada. Només un 6,5% d'estudiants en valencià ho fa en centres privats, enfront d'un 93,4% que ho fa en públics. És a dir, no arriba a un de cada deu que cursa estudis en valencià a la xarxa privada.

En el conjunt del sistema educatiu valencià, de cada 10 estudiants, set s'escolaritzen en la xarxa pública i tres en la privada. Això suposa que una quantitat important d'alumnat queda pràcticament al marge dels programes en valencià.

- De cada 10 estudiants escolaritzats en la xarxa privada concertada, només mig ho fa en valencià, set i mig en castellà i un parell d'alumnes –de zones de predomini lingüístic castellà– estudien el valencià només com a assignatura. No es coneix una sola dada sobre el seguiment i el control social a què està compromesa la xarxa privada pel fet de rebre fons públics. L'alumnat escolaritzat en valencià en aquests centres, que fa vint anys vorejava el 10%, s'ha reduït a la meitat. A mesura que n'augmenta el finançament públic, els centres educatius de titularitat privada, en xifres globals, disminueixen el seu compromís amb el valencià.

Fragmentació entre territoris

La població valenciana es concentra majoritàriament en les demarcacions de València i Alacant i, a una gran distància, Castelló. Pel que fa a l'alumnat, la distribució global de tot el sistema, segons dades del curs 2015/16, queda així:

- De cada 10 persones escolaritzades en el sistema, cinc s'ubiquen en la demarcació de València, quasi quatre en la d'Alacant i només un en la de Castelló.
- Dels cinc de València, dues estudien en valencià, un 38,88% de l'alumnat de la demarcació. A Alacant, només ho fa el 9,31%. Castelló –amb una incidència bastant inferior sobre el conjunt de l'alumnat– escolaritza en la llengua pròpia un 70%.
- A Castelló només hi ha 81.468 persones escolaritzades, a València 350.946 i Alacant, 231.923. Els 57.388 xiquets i xiquetes de les comarques de Castelló que enguany estudien en valencià són poca cosa davant els 582.869 de la resta de territori.

Un balanç

Tot i que en el sistema educatiu valencià el creixement de l'idioma propi del País ha sigut continuat, el progrés en els últims anys ha sigut lentíssim i molt desequilibrat. En 2011, un 29% de l'alumnat rebia l'ensenyament en valencià i, cinc anys després, només ho feia un 38%. En els darrers vint anys el creixement ha sigut d'un escàs 28%:

s'ha passat del 10,2% al 38,4%. L'explicació radica sobretot en la feblesa del compromís dels governs del PP en l'extensió de l'idioma.

El decret de Plurilingüisme de 2012 partia de la premissa falsa que les dues llengües cooficials estaven en igualtat de condicions. La norma no plantejava quin model adequat havia de donar

compliment als objectius educatius de l'ordenament legal. Tampoc es partia del coneixement pedagògic contrastat per a situacions lingüístiques semblants a la nostra.

La LUEV, promulgada en 1983, ha quedat obsoleta, no ha donat els resultats esperats i no garanteix els mateixos drets lingüístics per a tota la ciutadania. Presenta, ja de partida, dues limitacions transcendents. D'una banda, no estableix cap regulació normativa ni cap objectiu definit ni cap deure,

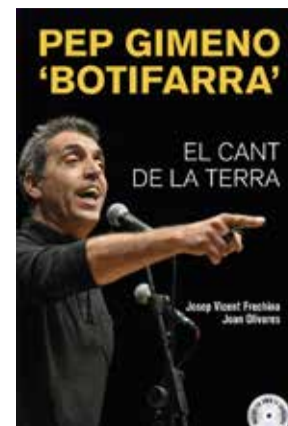
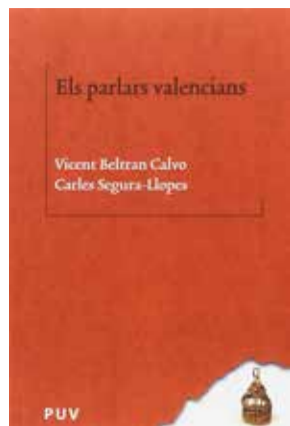
sinó que tot són bones intencions. D'altra banda, qui parla la nostra llengua no té, ni de lluny, els mateixos drets que qui parla en l'oficial de l'estat. Cal una nova regulació, una Llei d'Igualtat Lingüística que garantisca –no només en l'àmbit educatiu, sinó en el conjunt de la societat valenciana– situar el valencià en igualtat de condicions que el castellà.

La societat valenciana necessita disposar d'un model de plurilingüisme efectiu

que garantisca el domini en igualtat de condicions de les dues llengües oficials, així com el coneixement d'una tercera llengua. La normalització ha d'avançar sense demores. Exigim el compromís sense ambigüitats del Govern de Botànic per a redreçar la situació i apostar de manera decidida per la revitalització del vigor social del valencià. Està en joc el futur de la llengua en tots els àmbits socials, no només en l'escola.

escrit avui

Els parlars valencians

VICENT BELTRAN CALVO, CARLES SEGURA-LLOPES

Universitat de València, 2017
401 pàg.

En aquestes pàgines es descriu la riquesa lingüística que presenta el català al País Valencià a partir d'estudis i enquestes realitzades en més de 250 localitats. L'obra, mereixedora del Premi Joan Coromines 2017, mostra una visió general de les característiques dels parlars, classifica i descriu cadascuna de les varietats, ordena l'estructura de les monografies dialectals i presenta un atlas lingüístic amb 56 mapes a tot color on queden representades geogràficament les variacions lingüístiques. Per a enllestir-la, els autors, professors de la Universitat d'Alacant, s'han entrevistat amb centenars de persones majors, un procediment habitual en dialectologia.

Parlants fets i drets

FERRAN SUAY

Voliana, Barcelona, 2018
346 pàg.

Professor de la Universitat de València, responsable de política lingüística d'Acció Cultural del País Valencià i president de la Xarxa Europea per la Igualtat Lingüística, Ferran Suay duu 15 anys treballant en la promoció de l'assertivitat lingüística com a forma complementària de superar els efectes adversos que la minorització exerceix sobre els parlants. D'aquest recull de radiografies sociolingüístiques, Rafael Castelló ha escrit: "M'ha impressionat. Es diuen coses que havien de ser dites. La mirada sociològica és sempre una mirada política atenta a les complexes asimetries de la vida social: preferentment per denunciar-les, però també hi ha qui prefereix amagar-les".

20 mestres del segle XX al País Valencià

M. CARMEN AGULLÓ, VICENT ROMANS

Edicions 96, Generalitat Valenciana, València, 2018
328 pàg.

L'obra rescata mestres innovadors representatius del bo i millor de l'educació que s'ha exercit al País. L'objectiu: reconstruir i posar en valor la història de la millor escola valenciana del segle passat. Els capítols, a cura de docents d'àmbits, sectors i nivells distints, s'han articulats des del compromís amb la renovació pedagògica i les seues pràctiques més eixerides. L'edició té en compte els temps històrics, el fet territorial-comarcal, les escoles pedagògiques o la pluralitat ideològica. Entre els 20 mestres, hi ha figures entranyables com Empar Granell, Vicent Costa o Melchor Botella, recordades per la seua insubornable empremta cívica i sindical.

La llengua de la plaça. L'espai públic, el mercat i la política lingüística

TONI MOLLÀ

Bromera, Alzira, 2018
200 pàg.

"L'error més greu de la política lingüística al País Valencià va ser el model de doble línia de valencià i castellà, el model que el PP defén ara per Catalunya". Ho diu l'autor, que en aquest volum fa un diagnòstic sobre la situació de la llengua a partir dels factors més determinants en un món obert i complex com l'actual: l'espai públic –físic, audiovisual i virtual– i el mercat, amb totes les interrelacions dialèctiques que comporten. L'experiència de Toni Mollà, autor d'unes quantes obres en aquestes àrees del coneixement, fan del llibre una eina útil per a analitzar aquella tendència.

Pep Gimeno 'Botifarra'. El cant de la terra

JOSEP V. FRECHINA, JOAN OLIVARES

Bromera, Alzira, 2016
112 pàg.

Pocs artistes contemporanis poden presumir d'haver suscitat un reconeixement tan ampli com l'artista de Xàtiva, protagonista d'un fenomen popular insòlit per les dimensions de la seua incidència social i per la transversalitat del seu abast: Botifarra transmet i projecta cap al futur una herència cultural que s'estima en cos i ànima. Aquest llibre-disc s'endinsa en la captivadora personalitat de Pep Gimeno, que conversa amb l'escriptor Joan Olivares. Per la seua banda, l'expert musical Josep Vicent Frechina critica el conjunt de la seua obra musical. En el cedé, la creixent parròquia botifarrera hi trobarà, a més de les seues principals cançons, quatre talls inèdits, exclusius per aquesta edició.

ritmes d'ara i ací

El disc de La Gira

L'any de Zoo, Smoking Souls i Xavi Sarrià

Vicent Xavier Contrí

Sembla que va ser l'altre dia però no ha estat així. El disc de *La Gira d'Escola Valenciana* arriba a la dotzena edició. Una dècada llarga d'oferir sobre un cedé les produccions més destacades de la música en valencià. Rock, pop, electrònica, folk i cançó d'autor estan presents també

enguany en aquest recopilatori que ix al carrer amb les *Trobades d'Escoles en valencià*.

La selecció dels grups i solistes no és una tasca fàcil. En els darrers anys, la xifra de treballs discogràfics en la nostra llengua al País Valencià se situa entre els 90 i 100 discos anuals, el que fa una idea de les dificultats d'escollir els protagonistes entre tanta oferta. Voro Golfe, coordinador de *La Gira d'Escola Valenciana*, explica que la tria segueix uns patrons ben definits: els darrers guanyadors

dels *Premis Ovidi Montllor de la Música en valencià*, als quals se sumen els artistes amb gravacions de millor qualitat tècnica; cançons de diferents gèneres musicals, grups i cantants reconeguts per la crítica i el públic; i, sempre que pugua ser, formacions que no hagen aparegut en anteriors discos.

Així que el disc de *La Gira* del 2018 té –entre d'altres artistes– els **Smoking Souls**, **Zoo**, **Candela Roots**, **Mireia Vives** i **Borja Penalba**, **Nuc**, **Xavi Sarrià**, **Apa**, **Tardor**, **Júlia** i molts més. Un bon resum

de la darrera collita musical que reforçarà cadascuna de les *Trobades* junt als concerts que protagonitzaran molts dels grups ressenyats. Queda clar que *La Gira* és un element vertebrador de la nostra llengua, com ho són les *Trobades*. El primer gran tast musical és el 10 de març a València. En el concert de Falles a Vivers actuen **El Diluvi**, **Smoking Souls**, **Sva ters**, **Vadebo** i **Herba Negra**. Una nit per al mestissatge i els ritmes ballables però també per a gaudir de la banda de rock

del moment: **Smoking Souls**. Els pegolins hauran fet més de 50 actuacions en dotze mesos en les principals places de casa nostra i en ciutats com Barcelona, Madrid, Palma, Guadalajara o Vitòria. Vivers és el colofó al tour de l'èxit disc "Cendra i or". A l'abril, comencen les actuacions de les *Trobades* i del 12 al 14 de juliol el *Feslloch*, amb la confirmació al cartell de **Xavi Sarrià**, **Atzembla** i **Prozak Soup**. La música en valencià està viva. Feu-vos amb el disc de *La Gira* ben prompte. És de franc!

pantalles

Ser a la frontera sud

El documental, promogut per El Tempir i dirigit per Lluís Català Oltra amb la col·laboració de la Universitat d'Alacant presenta un mosaic d'entrevistes a persones de diversos pobles del migjorn valencià amb l'objectiu de radiografiar diferents maneres de veure i sentir el "ser valencià". Es tenen en compte les peculiaritats sociolingüístiques, culturals i identitàries del territori comprés entre la línia Biar-Busot i Pilar de la Foradada. <https://www.youtube.com/watch?v=dIv-IPtxWY>

CatalApp

És una aplicació mòbil creada per la Plataforma per la Llengua que permet millorar la presència de la llengua als establiments comercials i de serveis. Les persones usuàries poden valorar i comentar l'ús que es fa de la llengua en l'atenció oral, escrita i virtual dels comerços geolocalitzats per l'aplicació. D'aquesta manera, el públic consumidor sap quines botigues i establiments tenen una actitud més responsable amb l'ús del català. <https://www.plataforma-llengua.cat/campanyes/catalapp/>

Enjogassa't

Enjogassa't és una aplicació feta per la Diputació de València per a jugar i aprendre llengua. En els exercicis de què consta –sobre lèxic, ortografia i gramàtica, amb diferents nivells de dificultat– es combinen 2.000 situacions comunicatives útils, que tripliquen les possibilitats de resposta i exercicis pràctics. Per poder fer l'ús de la plataforma només es requereix enregistrar-se i disposar de connexió a Internet, sense necessitat de descarregar cap tipus d'aplicació ni programari alternatiu. <http://www.dival.es/enjogassat>

À Punt Mèdia *tornar a començar*

Rafa Xambó

Ja ha fet més de quatre anys que RTVV fou tancada a la grega, és a dir, amb el fal·laç argument de la necessitat de destinar els recursos a serveis més urgents, i amb la supèrbia d'un partit que, sense cap altre suport, va aprovar d'urgència una llei de tancament, va posar a funcionar el DOCV amb nocturnitat i va reclamar una ordre judicial per a tallar el senyal. Sempre recordarem la nit i el matí terrible de resistència i pressió policial que va acabar amb un tall del corrent elèctric a migdia del 29 de novembre de 2013. Aquest tancament fou perpetrat pel govern del PP en la Generalitat contra la voluntat majoritària de la ciutadania del País Valencià que reclamava comptar amb una radiotelevisió pública, la qual cosa no volia dir, en absolut, que estiguera d'acord amb la manera manipuladora, mentidera i de balafament dels diners públics que el partit del govern havia practicat des de 1996. El resultat immediat fou que el sector audiovisual va quedar totalment destruït.

Durant tot aquest temps, la ciutadania valenciana ha sigut l'única de l'estat espanyol que no ha pogut accedir a mitjans públics de comunicació en la llengua pròpia, els únics ciutadans de la Unió Europea que no hem disposat de mitjans públics de comunicació en una de les llengües oficials al nostre territori. Si partim del fet que el sistema comunicatiu valencià de les darreres dècades s'ha caracteritzat pel control polític, la centralització i la forta dependència dels grups espanyols, la mancança de pluralitat informativa, el progressiu deteriorament de la professió periodística, i l'escassa presència de la cultura i la llengua pròpia, amb la destrucció de la radiotelevisió pública es minava el terreny perquè el nou govern que s'albirava no ho tinguera gens fàcil per a redreçar tot el dany causat per les polítiques de comunicació practicades pel Partit Popular contra la pluralitat informativa, la llengua i la cultura del poble valencià.

Als estats més democràtics de la Unió Europea, el servei públic de ràdio i televisió ha garantit durant bona part del segle XX la qualitat dels continguts, ha estat el principal motor de la indústria audiovisual, contribuint a una constant renovació tecnològica i a una potenciació de les empreses i companyies privades del sector. L'espai públic de comunicació, a més, permet mantenir una certa defensa enfront dels grans oligopolis de la informació i les desigualtats informatives que

se'n deriven, perquè atorga a la informació un valor sociocultural, i perquè assegura la cohesió social i territorial per damunt de les ofertes temàtiques. El sector audiovisual ha esdevingut un sector estratègic per a qualsevol societat i, al mateix temps, una resposta adequada a la mundialització econòmica i la globalització cultural.

Integració multimèdia

És innegable que, al segle XXI, la transformació digital que han experimentat el conjunt de mitjans de comunicació ha derivat en la integració de tots els mitjans sota el mateix suport, el digital, ha canviat les regles del joc del sector audiovisual i ha obligat a noves i creatives estratègies de producció i difusió. La integració multimèdia –textos, àudios, vídeos, dades, transportant informació, entreteniment, concursos, participació social, ficció, jocs, formació, serveis- i la disponibilitat per a la recepció de tota mena de continguts en una diversitat de pantalles exigeix per part del nou espai públic valencià de comunicació una orientació que permeta arribar a tots els públics.

À Punt Mèdia, el nom que rep la nova plataforma de mitjans públics

Durant tot aquest temps, la ciutadania valenciana ha sigut l'única de l'estat espanyol que no ha pogut accedir a mitjans públics de comunicació en la llengua pròpia

L'espai públic de comunicació permet mantenir una defensa enfront dels oligopolis de la informació i les desigualtats informatives

valencians, no és una radiotelevisió en el sentit tradicional. És això i també és moltes altres coses. És una ràdio que es pot sintonitzar al dial per tot el territori valencià, i també per internet, i es pot seguir en directe, però també es poden recuperar els seus continguts a través del web; una ràdio informativa i formativa, entretinguda, fresca, àgil i molt musical. Per primera vegada en la nostra història, la ràdio pública difon més del 50 per cent de la seua programació musical de música cantada en valencià. S'ha vist molt clarament en uns pocs mesos que hi ha una gran diversitat i quantitat de música en valencià com a per a no avorrir-se ni repetir-se, de tots els gèneres i estils i, afortunadament, cada vegada amb més presència de les dones.

La televisió À Punt també és molt més que una televisió a l'ús. Novament la plataforma d'internet hi juga un paper central. No només per a recuperar continguts emesos, sinó també per a accedir a continguts únics al web, per a poder participar en el desenvolupament de les històries de ficció, accedir a programes d'entreteniment, implicar-se en la informació per a

documentals, avaluar els continguts, participar en els debats d'interès social, etc. Cal destacar que des de fa uns mesos, amb tots els contractes de producció que s'han signat, la malbaratada indústria audiovisual ha sortit del forat negre i s'està recuperant l'activitat. A més el lloc web permet l'accés a una gran quantitat d'informació de servei de les institucions públiques per a facilitar la vida a la ciutadania i apropar-los els recursos públics a què tenen dret.

Identitat, pluralisme, servei públic

Els continguts del servei públic bàsicament consisteixen en una oferta –estètica i ètica– de qualitat en qualsevol dels gèneres i per al conjunt de la ciutadania, una programació enfocada a satisfer les necessitats específiques d'informació, cultura, educació i entreteniment de la societat valenciana, defensar la seua identitat i pluralisme; promoure valors cívics i estimular la participació democràtica. Per tal de garantir uns criteris clars de producció que asseguren qualitat i no desvirtuen els principis del servei públic valencià ens hem dotat d'una Carta de Valors i d'un Llibre d'Estil disponibles al web de la Corporació Valenciana de Mitjans de Comunicació (CVMC), uns documents que permeten una orientació en la creativitat i en el bon fer dels i les professionals d'À Punt Mèdia i les empreses proveïdores de continguts. Cal obrir espais que combinen experimentació i accés social. És ací on hi ha els principals reptes perquè es tracta d'un camp inexplorat de col·laboració entre els mitjans públics i tots els segments creatius del País Valencià, des de la connexió amb escoles i universitats –ja hem signat convenis en aquesta línia–, suport a indústries culturals –editorial, música, llibres, arts...– i concreció en productes amb la qualitat que pertoca per a la seua emissió i que exigim a les empreses col·laboradores. La indústria autòctona del doblatge ens necessita igual com nosaltres necessitem continguts doblats en valencià. La política d'adquisició de producció aliena i el seu eventual doblatge al valencià la considerem com una política pública alhora que no deixem de banda les estratègies enfocades a la promoció del subtítulat.

Ha estat un camí dur i difícil fins a aconseguir-ho. Confiem, finalment, que ara sí, els mitjans públics valencians es mantindran fidels al servei del seu poble.

Rafa Xambó és professor de Sociologia i membre del Consell Rector de la CVMC